

We zingen en lezen psalm 22:

In deze psalm schreeuwt iemand het uit naar God, beklagt zich. Want de eeuwige was er altijd voor diens voorouders, kwam hen te hulp en ze werden nooit in die hulp van God beschaamd.

Maar de -ik- in de psalm ervaart dat nu heel anders en wordt belachelijk gemaakt, er wordt zelfs geroepen: laat die Heer van jou je toch komen helpen en bevrijden?!

De psalm herinnert aan perioden van nood in een mensenleven, aan tijden zonder uitzicht. We zingen en lezen deze lijdenspsalm.

De titel van het gedicht dat we lezen lijkt op een uitroep. Totaal witte kamer! Meer de uiting van een gevoel, dan een beschrijving. Meestal was Kouwenaar wat op afstand in wat hij schreef, maar hier kan dat niet meer: de dichter treurt om de dood van een geliefde, hij rouwt. Maar wat doet dan dat wit in zijn tekst? Rouwt hij dan niet in het zwart?

Het is net of Kouwenaar zover nog niet wil zijn, om al te rouwen in het zwart. Hij wil nog eenmaal de kamer wit maken! Eigenlijk is hij wanhopig en zoekt hij de herhaling, alsof hij zich sterker wil tonen dan de onvermijdelijke dood, de rauwe werkelijkheid, zo geeft hij woorden aan zijn gevoel. Het moet nu, ik wil nog geen zwart, ik doe alsof er nog sprake is van ik en jij, alsof er nog een tijd is van samen.

Misschien raken we dan aan de gevoelens van de omstanders rond het kruis van Jezus: hadden we maar, waren we maar, konden we maar opnieuw beginnen, samen een onbeschreven blad. Ik lees het gedicht: Totaal witte kamer.

Heer,

Wij bidden u met ons te zijn in de eenzaamheid van deze avond

Nu wij gedenken dat hij die aan ons zijn leven wijdde verlaten werd, aan zijn lot werd overgelaten en ter dood werd gebracht

Wat heeft zijn leven en sterven ons te zeggen?

Welke betekenis kennen wij toe aan deze mens die alles opzijzette voor zijn boodschap van naastenliefde, van spreken zonder angst voor de gevolgen, van opkomen voor degenen die aan het kortste eind trekken?

Dat gij ons voor die betekenis opent, ons leert om ruimte te maken in onszelf en in deze wereld voor zijn lijden en sterven.

Wij bidden voor mensen die moeten leven met een groot gemis

Voor allen die lijden aan het bestaan

Die het licht liever uit de weg gaan, bang om de leegte te zien die is ontstaan.

Wij bidden voor onszelf

Wees Gij met ons, zo bidden wij in dit uur en in eeuwigheid-

Amen.